

Varighed. I det Dieblit, det er blevet mig klart, at dette er Stridspunktet, har jeg overordentlig godt kunnet forstaae, at de Herrer, som kæmpe for, at Finantsloven skal være en Lov over alle Love, med saa stor Iyrighed holde paa det Forslag, der er stillet under b, og jeg kan ogsaa forstaae, at de, som vishede at kuldfaste Lovene, for et Dieblit have kunnet være tilbøjelige til at slutte sig til denne Anskuelse for ad denne Vej at komme Lovene tilslids, efter at man iforveien har gjort den saa dyr, som man kunde. Det forekommer mig nu vigtigst ganske klart, at Stillingen ligeoverfor denne Lov bliver heelt forskjellig, efter som det ene eller det andet af de foreliggende Endringsforslag vedtages, og jeg skal navnlig rette disse Bemærkninger imod, hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Slanderborg Amts 2 Valgkreds (K. Jensen), der særligt vilde hævde Rigsdagens Rettigheder, men slaae en Streg over Regjeringens, som han slet ikke vilde respectere. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), nemlig at man maa holde paa Begges Rettigheder, naar man vil staae paa det rette constitutionelle Standpunkt, men jeg skal tillade mig at fremhæve et Moment, som virkelig ogsaa kommer i Betragtning, og det er, hvad der haader Staten, Hæren og Landet bedst, enten man vedtager Forslaget under a eller Forslaget under b; jeg skal følge det ærede Medlem med Hensyn til den Betragtning, han anstillede over, hvad der vil skee i hvert af de to Tilfælde. Dersom vi vedtage Forslaget under a, kommer Regjeringen om 5 Aar med sin Revisionslov, og det kommer da an paa, om Rigsdagen og Regjeringen kunne enes om de Bestemmelser, der da skulle vedtages, medens Rigsdagen har det i sin Magt paa alle mulige Maader at gjøre sin Indflydelse gjælbende, saaledes som ogsaa det ærede Medlem for Ødense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) har udbævet, ogsaa igjennem Finantsloven. Det kan nemlig ikke nægtes, at, om vi end

ikke have en parlamentarisk Regjering, har Rigsdagen dog stedse den Indflydelse ved sine Afstemninger over vigtige Love, og navnlig over Finantsloven, at det er utvivlsomt, at en Regjerings Stilling kan gjøres saa uholdbar af Rigsdagen, at det bliver nødvendigt at gribe til extraordinære Midler for at komme tilende med Sagerne. Jeg siger derfor, at Rigsdagen er meget vel stillet ligeoverfor Forslaget under a; men jeg vil villig indrømme, at den ligeoverfor Forslaget under b er ganske anderledes gunstig stillet; thi den kommende Rigsdag kan da gjøre det muligt, at der slet ikke bliver nogen Hærlov. Vi maae nemlig vel lægge Mærke til, at der intetsteds i denne Lov staaer, at naar den ophører at gjælde, træder Organisationsplanen af 1842 igjen tilve, og der staaer heller ikke Noget om, at naar den ophører at gjælde, gjælder den alligevel, hvilket er det, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har paastaet, idet han sagde: „Saa have vi en Hærlov“. (Winther: En Hærplan!) Ja, vi have en Hærlov, saalænge den lever, altsaa indtil den 31te Marts 1873, men lever den ikke, have vi heller ikke nogen Hærplan; thi Hærplanen er fassat enten i denne Lov eller i Armeeororganisationen af 1842. Andre Organisationsplaner kjende vi ikke her i Landet, og naar ingen af dem gjælder, have vi ingen, men jeg tillader mig at troe, at det er derhen, det ærede Medlem egentlig vil. (Winther: Nei!). Det er derhen, det ærede Medlem egentlig vil; thi da kommer den Grundsætning frem, at Finantsloven er en Lov over alle Love, og vi bevilge da saa Mæget eller saa Lidt paa Finantsloven, som vi vilde, men Regjeringen er da ganske anderledes uheldig stillet, end Rigsdagen vilde være i det første Tilfælde. Den har nemlig intet Middel til at staffe Love tilveie uden i Forbindelse med Rigsdagen, og at henvise Regjeringen til midlertidige eller provisoriske Love om et saadant Anliggende, kan dog vistnok ikke være Meningen. Jeg siger altsaa, at Regjeringen er ganske anderledes uheldig stillet, dersom Forslaget